

K A T O L I K

God. II.

ŠIBENIK, 27. rujna 1931.

Broj 39.

Pogrješan nazor

Ima ih mnogo, koji drže, da barem politiku treba sasma oteti utjecaju vjerske misli. Ovaj bi se nazor mogao samo onda donekle uzdržati, kad bi se politika bavila samo građenjem javnih cesta, željeznica, mostova, uopće promicanjem čisto materijalnih koristi. No netom ona pređe ove granice, to svuda i svagdje naide na vjersko pitanje, prema kojemu valja joj zauzeti izvjesno stanovište.

Svaki ljudski čin, pak tako i politički, raznovrsno se razlikuje naprama stanovištu, s kojega se promatra. Uzimimo n. pr. rat. Sa državno-pravnoga stanovišta, u koliko je rat potrebit za obranu i uzdržanje države, on je čin zgolj državni, svjetski. No rat više nije u području državne vlasti, netom ga se uzme prosuđivati s etičkoga stanovišta. U etičkom pogledu nije nijedan čin ljudski u konkretnom slučaju apsolutno indiferentan, već je ili dobar ili zao. Mjerilo čudoredne dobrote i zloće je zakon Božji. Što se s njim podudara, dobro je; što se njemu protiviti, zlo je. Zakon Božji je pak izraz volje Božje. Čudoređe, moral, neuklonjivo iziskuje vjeru u Boga, religiju. Dokinemo li Boga, to nam ne dostaje i objektivnoga sudila čudorednosti, kao što i razloga moralne obveze. Tim se obara sav moral, svo čudoređe. Onda u politici valja da usvojimo načela, koja su u novije doba bezbožni političari doista i prihvatili: Drugih sila nema do onih, koje bivaju u stvari. Pravo sastoji u materijalnom učinku. Autoritet je samo zbroj fizičkih sila. Sva ta načela izričito su osuđena od Crkve. Takva što učiti nije samo bezbožno, već se ono protiviti i zdravom razumu.

Stoga, ne ćemo li, da javnim prilikama i međunarodnim odnošajima zavlada pravo jačega, valja da političke teorije i čine potčinimo vjersko-etičkom zakonu; da i u politici vjeri odredimo ono mjesto, što joj dolikuje. Ta i mi priznajemo, da n. pr. pravo

navijestiti rat ili ratovati spada isključivo na svjetsku vlast. Isto vrijedi i o drugim kojekakvim političkim činima. No pita li se, da li ovi čini o igovaraju Božjem zakonu ili ne, to spada samo na vjeru ili konkretno na onu vlast, koja je Bogom postavljena, da vjerske i čudoredne zakone čuva i tumači — na Crkvu. Kad Crkva usvaja ovo pravo, nitko joj ne može predbacivati, da ona prevršuje granice svoga djelokruga ili da dira u tuđa prava. Ona to trko malo čini, kako n. pr. sudac, koji proglasi optuženika krivim, a čin njegov zlim.

No ima još jedan drugi razlog, s kojega treba, da i u politici unesemo vjersko pitanje. Lako je istina govoriti: „Nabaška vjera, nabaška politika!“ Teoretično može proći. No drugačije je u stvari, pomislimo li, kakva je dandanas politika zbiljski. Oni, koji hoće, da politiku sasma luče od vjere, neka dobro uvažee, što znače riječi drugoga psalma: „Zašto se bune narodi? ... Ustaju kraljevi zemaljski i knezovi se skupljaju proti Gospodu i Pomazaniku Njegovu: Raskinimo sveze njihove i zbacimo sa sebe jaram njihov?“ To je rat, što ga proti Bogu i Crkvi tjera državna vlast — politika n. pr. u Španjolskoj, Litvi, Rusiji.

Netom se Bog uputio i rodio na zemlji, stade mu zasjedati kralj Irud — radi politike. Rimski carevi stadoše ljuto progoniti kršćane — u ime politike. Poznato je, kako je politika nekih vladara srednjega vijeka išla za tim, da zarobe Crkvu i rimskoga Papu. U novije doba katolički vladari, povodeći se za protestantskima, stadoše sve više osvajati crkvena prava. Pojavi se cezaropapizam, slobodi Crkve to opasniji, što zlatnijim lancima nastojaše, da biskupima sveže ruke. Francuska revolucija i svjetski rat doduše raskinuše nesnosljivi jaram monarhičkog apsolutizma. No ustavom koji je iza toga osnovan, Crkvi se malo pomoglo. Jedino se pohlepa za gospodarenjem

podijelila među vladarom i narodnim zastupstvom.

Što sve dandanas državna vlast u Španjolskoj, Meksiku, Litvi, Rusiji ne usvaja? Ne ustručava se, da dira ni u najsvetija crkvena prava. Ženidba je među kršćanima sakrament, dakle pozitivno božanska naredba. Ima li Crkva ikoje pravo od Boga, to valja da joj priznajemo pravo ženidbenoga zakonodavstva. Ima nažalost država, koje ni ovo pravo ne poštuju. One ženidbu lišavaju sakramentalnog obilježja, ukidaju ženidbene zapreke, što ih je Crkva postavila, a ne obazirući se na crkvene postavljaju nove. Ima država, koje uvadaju u javne škole filozofike nauke i sustave, osuđene od Crkve; nauke, koje obaraju temelj pozitivnom kršćanstvu. Te države zabranjuju javne crkvene ophode i proslave. Ograničuju biskupima i vjernicima slobodno općenje. Te države osvajaju monopol škole i nastave, a javni uzgoj i narodnu prosvjetu priudešavaju prema duhu, Crkvi protivnom.

Neke države dakle zaziru od evanđelskih nauka, te svojom politikom uklanjaju Isukrsta iz javnoga života. No mi znamo, da je Isukrst postavljen kraljem ne samo pojedincima, već i zajednici, bila to obitelj, općina, država ili narod. „Dat ću ti narode u nasljedstvo i krajeve zemaljske tebi u posjed... I sad, kraljevi, razumite... Služite Gospodu sa strahom...“ (Ps. 2.) Zato valja da se prema nauci Isusovoj preudesi ne samo zasebni, već i javni život, u svim granama i u čitavom svom opsegu. Dužnost je dakle svih onih, koji upravljaju državom i kojekako utječu na položaj javnih prilika, da načela Isusove nauke očito iznose, eda im i u javnom životu izvješće priznanje i uporabu.

Kako vjersko načelo zasijeca u sve ljudske prilike, tako i javni život promjenjuje prema njemu svoje lice. Ne samo dakle da je vjersko pitanje zbiljski skopčano, već ono i vodi u politici poglavitu, u zadnjoj instanciji

odlučnu riječ. Odavle slijedi za katolike dužnost, da o tome vode ozbiljna računa. Uzaludno je jadikovati, kako katolička stvar propada, kako nam liberalizam i bezvjerstvo sve više preotima javni život. Ništa nam to ne koristi, pa ni sama molitva — bez rada.

Novi ustav

Nj. Vel. Kralj proglasio je 3. t. mj. novi ustav kraljevine Jugoslavije. Ne ulazeći u detaljan prikaz političkih odredaba novog ustava donosimo za informaciju naših čitalaca one članove ustava, koji nas kao katolike prvenstveno zanimaju, jer određuju načelno stanovište države u nekim religioznim i kulturnim pitanjima.

Član 11. Ujemčava se sloboda vere i savesti. Usvojene veroispovesti ravnopravne su pred Zakonom i mogu svoje verozakone javno ispovedati.

Uživanje građanskih i političkih prava nezavisno je od ispovedanja vere. Niko se ne može osloboditi svojih građanskih i vojnih dužnosti i obveza pozivajući se na propise svoje vere.

Vere mogu biti priznate samo Zakonom. Usvojene i priznate vere samostalno uređuju svoje unutrašnje verske poslove i upravljaju svojim zakladama i fondovima u granicama zakona.

Niko nije dužan da svoje versko osvedočenje javno ispoveda. Niko nije

dužan sudelovati u verskim zborovima, aktima, svečanostima, obredima i vežbama, osim kod državnih praznika i svečanosti, u koliko to odredi Zakon za osobe, koje su podložne očinskoj, tutorskoj i vojnoj vlasti. Usvojene priznate vere mogu održavati veze sa svojim verskim poglavarima i van granica države, u koliko to traže duhovni propisi pojedinih veroispovesti. Način, kako će te veze održavati, regulisati će se Zakonom.

U koliko su u državnom budžetu predviđeni za verozakonske svrhe izdaci imaju se deliti među pojedine usvojene i priznate veroispovesti srazmerno broju njihovih vernika i stvarno dokazanoj potrebi.

Verski predstavnici ne smeju upotrebljavati svoju duhovnu vlast preko verskih bogomolja ili preko napisa verskog karaktera ili inače pri vršenju svoje zvanične dužnosti u partijske svrhe.

Isto tako nikome nije dopušteno da u bogomoljama ili prilikom verskih skupova i manifestacija uopće vrši makakovu političku agitaciju.

Član 13. Građani imaju pravo udruživanja, zborova i dogovora u granicama Zakona. Ne može biti udruženja na verskoj ili plemenskoj ili regionalnoj osnovi u partijsko-političke svrhe, kao i u svrhe fizičkog vaspitanja.

Na zborove se ne može dolaziti pod oružjem.

Član 15. Nauka i umjetnost su slobodne.

Član 16. Pored državnih javnih škola mogu postojati i privatne u granicama Zakona.

Osnovno školovanje je obavezno. Ono je u državnim školama besplatno.

Sve škole moraju davati moralno vaspitanje i razvijati državljansku svijest u duhu narodnog jedinstva i verske trpeljivosti. Sve ustanove za obrazovanje pod državnim su nadzorom.

Ugledajmo se u njih!

Kao da čujem neku disonancu u životu katoličke Crkve, kad mi se stavlja za uzor praktičnoga katolika jednoga liječnika ili profesora. Zar katolicizam ovisi o današnjoj malobrojnoj kršćanskoj inteligenciji! To su male krijesnice na katoličkom nebu, koje, i ako sjaju, ne začaravaju kao mnogobrojne i u skladu povezane slične zvijezde. Ne privlače danas ni plemstvo ni uzvišeni staleži pojedinoga individua, koliko maleni, prosti i niži staleži sa svojim ponašanjem, krepošću vjerom i praktičnim katoličkim životom.

Vjera je istina dar s neba, pa ima da bude svojina i viših i nižih. Viši, t. j. inteligencija, morali bi biti najdosljedniji svojoj vjeri, ali ljute rane istočnoga grijeha zavaravaju, opsjenjuju i potamnjuju um i srce ovih, koji bi imali da žare, podižu i krijepe niže,

Slava šibenske katedrale*

(Nastavak)

Promatrajući mi danas ovo veliko djelo i oživljujući tako staru slavu ne možemo, a da ne spomenemo njezine vrsne graditelje.

Franjo Jakov Massegna, ogranak mletačke obitelji umjetnika i graditelja, i ako šibensko građanstvo nije bilo s njim zadovoljno te ga je otpustilo nakon deset godina rada, bijaše poznati umjetnik. Oni temelji, na kojima počiva zgrada, nadahnuti na gotskom stilu, djelo je njegovo.

Umjetnička slava ove crkve povezana je sa slavom velikoga umjetnika *Jurja Dalmatinca* (Matijevića), iz porodice Orsini. On je svojom genijalnošću stilu gotskom, s kojim je započeta crkva, postavio stil renesanse, koji

se tek onda pojavio. Divna krstionica, neobično bogata sa ornamentikom i traforima, djelo je njegovoga genija.

Ona krasna oktogonalna kupola, to pravo čudovište u arhitekturi, koja nas podsjeća na glasovitu kupolu *Bruelleschi-a* u Firenzi kod *S. Maria del Fiore*, i onaj kameni svod, nevideni primjer u graditeljstvu, divna su djela trećega graditelja *Nikole Florentinca*, učenika *Donatella*, predstavnika njegove škole.

Ovaj trifolij umjetnika ovjekovječio je slavu svoju na ovoj katedrali.

Je li pak moguće ne oživjeti danas i uspomenu glavnih pokretača, neumornih u ovom pothvatu, odličnih biskupa na slavnoj šibenskoj stolici? Njihove blagoslovljene duše danas se nalaze među nama te radošću prate ovo naše slavlje. Mene kao nasljednika na njihovoj biskupskoj stolici veže osobita dužnost.

Ime biskupa *Bogdana Pulšića* (1402.—1437.), sina ovoga grada, spominjaće ova katedrala. Ona je započeta njegovim zaslužnim radom, nakon trideset godina napora i briga. Prvu glavnicu za gradnju položio je biskup *Bogdan Pulšić* u iznosu od 400 zlatnih dukata.

Onaj sarkofag na dnu crkve čuva blagoslovljene kosti drugoga sina ovog grada, potomka odlične stare domaće obitelji, slavnoga šibenskoga biskupa *Jurja Šižgorića* (1437.—1453.), biskupa, koji je sve poduzeo, da se sa obustavljenom gradnjom u god. 1441. nastavi i povjeri glasovitom umjetniku *Jurju Dalmatincu*.

Onamo pod velikim oltarom harni Šibenčani sahraniše drugoga dobrotvora i zaslužnoga biskupa *Luku Tolentića* (1468.—1491.), koji je sve svoje namro za gradnju katedrale. Opet pri ulazu glavnih vratiju stoji krasni sarkofag, u kojem počiva vječni san bi-

* Homilija preuzv. biskupa dra Jerolima Milete, održana u šibenskoj katedrali 25. VII. 1931, prilikom njezinoga 500. godišnjega jubileja.

koji nijesu bili obdareni višom naobrazbom kao oni.

Baš, jer ih je malo, jer ih je vrtlog života učinio malo praktičnim katolicima, malo mi imponira koji od njih, ako se i ističe s praktičnim katolicizmom. Do suza sam naprotiv ganut, kad gledam skupine sabranoga naroda, različitih staleža, kad su pri zboru, pri molitvi i pri obavljanju kršćanskih djela.

Bilo je uoči Male Gospe ove godine! Parobrod dolazi sa Sušaka. Tiče razna mjesta Hrvatskoga Primorja. *Pristaje i u Karlobag, a otale kreće u Pag, da se sutra opet vrati u Sušak.* Pri dolasku čuje se veselo pjevanje. Hodočasnici su to, koji dolaze na poklon Blaženoj Gospi, čiji blagoslovljeni kip Pažani nose iz svoga Starigrada u Pag na dan Velike Gospe, da ga izlože štovanju vjernika do Male Gospe, a ovoga dana nose ga opet natrag u Starigrad. Hodočasnika je oko stotinjak. Naši su Ličani sa svojim crvenim kapama i haljecima. Ima i žena i djece. Tu su uz oštara trgovci i čobani. Sva četica ide ravno crkvi. Odlaže svoju prtljagu u predvorju zborne crkve, a onda vrcu n u nju, na poklon Gospi. Sve je pokleklo. Sklapaju ruke, dižu svoje oči spram Gospina kipa, a iz ustiju diže se uzdah: „Gospe naša, Pomoćnice naša, pomoz nas! Tvoji smo i Tvoji hoćemo da budemo! Usliši nas!“

skup *Ivan Lucio Statileo* (Statileo) (1528.—1557.). On je radosno zaklopio oči, jer je doživio sreću — poslije tolikih briga — da vidi dovršenu katedralu i da je 28. aprila 1555., u četvrtu nedjelju iza Uskrsa, blagoslovi i posveti.

Svi ovi muževi, slavni šibenski biskupi, zaslužni su za katedralu. Ako se mi njihovi potomci dičimo s ovim monumentalnim hramom, to je njihova zasluga. S ove proslave mora, da se vine iz naših srdaca topli osjećaj harnosti i žarke molitve!

Naša katedrala nosi naslov *bazilike*. Ovu čast joj je udijelio veliki Papa slavne uspomene Lav XIII., te tadašnji biskup Antun Josip Fosco (1876.—1894.) na Uskrs 25. marta 1894., iza kojega je dana naglo preminuo, to svečano proglasi za vrijeme pontifikalne Mise. Ovom biskupu zaista ide zasluga, što je naša crkva tako odlikovana.

Kod nas sabranih, koji smo pratili njihovu pobožnost, pojaviše se suze. Nijesi mogao, nego da rečeš: „Ugledajmo se u njih!“

Rano s parobrodom krenuše natrag. Nijesu prisustvovali ni sutrašnjoj procesiji, jer im bijaše puno čekati do u četvrtak, kad je parobrod drugi put na povratku. Dodoše, da obave poklon Gospi i izvrše svoj zavjet. Ni jela ni pića gotovo se ne okusiše, jer već jutrom rano bijahu natrag kod kuće.

Jer i Bog na ponizne i malene gleda, ugledajmo si i mi u „niske“, „priprouste“, a vjerom pane Ličane!

Pažanin

Značajne brojke

Godišnji izvještaj Društva sv. Vinka u Sjedinjenim Državama iznosi ove značajne brojke: Društvo broji 20.000 članova. U prošloj društvenoj godini izdalo je 2 milijuna 120 hiljada 792 dolara u dobrotvorne svrhe. Članovi su podupirali 44.921 obitelj, za 7.275 besposlenih nadoše namještenje, uređiše 687 divljih brakova, pokrstiše 1.794 osobe, poučavali su nauku vjere 6.268 djece u župskim, a 5.291 u nedjeljnim školama, 2.517 osoba privedoše vjerskom životu, a razdijeliše 1 milijun 147 hiljada i 85 knjiga i brošura.

„Ja sam Put, Istina i Život!“

Kad ulazimo u ovu katedralu, često nam se nameće misao: Koji je onaj pokretač, te je mogao tolikim generacijama davati takvoga zanosa, takve neiscrpive snage, tako jakoga poriva, da sve žrtvuju, sve pregaraju, samo da podignu ovakvu umjetninu Bogu na slavu? U ovo doba, izmučeno nekom, rekao bih, ognjicom za materijalnim dobrima, kad se moderne generacije zanašaju za posvećena drugim ciljevima, a neće da znadu za pregaranje za više ciljeve, izgleda neprotumačiv stoljetni život jednoga grada za ovu građevinu.

Ipak je odgovor jasan i svatko ga pojmi. Vjera je bila onaj jaki motor, koji je sve pokrećao. *Vjera je nadahnula genija, da nađe ideja u svojoj arhitekturi i umjetnosti. Vjera je poticala Šibenčane, da ustraju u svojoj presmjeloj osnovi te podignu Bogu dostojan hram.*

Sretan grad

U West-Oklohama u Americi nalazi se gradić Okarche, u kojemu u 25 godina nije bilo ni jednog umorstva, krađe, prevare, pronevjerena, a samo jedna rastava braka, dok mješovitih ženidbi nije uopće bilo. Gradić nastavaju većinom katolici. Za tih 25 godina proizašlo je iz njega 28 svećenika, što je obzirom na broj stanovnika (4.000) svakako vrlo lijepo i značajno.

Naši dopisi

VRLIKA, početkom rajna.

Dekoriranje župne crkve

Crkva Gospe Ruzarice u Vrlici zaslužuje kakovo reče jedan stranac, da na se svrne pažnju radi svojih krasnih slika.

S vanjske strane upravo je divna, i ako jednostavna, te je samo čekala dugo još umjetnika, koji će i unutarnju stranu staviti u sklad sa cjelinom. I Bogu hvala to se ispunilo! Akademski slikar Vlade Marjanović sa svojim radovima u njoj pokazao je, da je u njemu talent, koji je pozvan, da ukrasi još mnogi Dom Gospodnji.

Dok si stupio na crkveni prag, poprimaš čuvstvo pobožnosti. Ukaziva ti se nad glavnim žrtvenikom slika „Suda općenitoga“. Tu je svrstano preko šezdeset figura, podijeljenih u dvije strane. Tu su odabrani i prokleti, kojih sa sjenama izgleda nebrojena četa. Na toj slici trijumfira sv. Križ, kojemu su svrstani svi likovi. Tu je vidjeti sv. Franu, sv. Dominika, Vinka Paulskog, Jeronima, sv. Terezu Malog Isusa, sv. Mandalina i druge svece. Među prokletima vidiš očaj i strah, dok odabrani pouzdano čekaju Soca Isusa. Ova je slika potpuno uspjela, a sa oblacima

Vjera je zastalno najjači pokretač svih ljudskih djela u historiji naroda. Ona je dala čovječanstvu u umjetnosti tolikih nedostižnih tvorevina. Uništite unišlju spomenike kršćanske umjetnosti od katakomba do naše dobe. Ukinite divote slikarstva i kiparstva, koje nalazimo po Evropi, a koje je stvorio kršćanski genij, pa ćemo se tada najbolje osvjedočiti o istini, da je jedino vjera nadahnula pravu umjetnost i da je ona jedina bila začetnica svih umjetničkih škola, kao što je katolička Crkva kao majka gajila umjetnike. Cijela Evropa je prekrita spomenicima kršćanske vjere. Dakle vjeri imamo da zahvalimo na ovaj našoj katedrali. *Ona je djelo vjere graditelja, umjetnika, nadahnutih na vjerskim idejama. Ona je djelo vjere svih građana, svih generacija, koji su iz profinjanih i plemenitih vjerskih osjećaja dizali, uz toliko napora, najljepše djelo, koje su mogli zamisliti.*

(Svršiče se.)

i svijetlom u dašini, daje crkvi osobiti čar i ljepotu. Nema čovjeka, bilo inteligenta ili seljaka, da ga ne osvaja. Lijepa je i skladna slika Presvetoga Trojstva na stropu prezbiterija, koja sa dva velika anđela, u nadnaravnoj veličini, sa strana velikog oltara, koji se klanjaju sv. Euharistiji, i sa četiri anđela, također u nadnaravnoj veličini, sa trubama, koji zovu na Sud, daje glavnom svetištu osobiti čar, koji se još uveličaje sa dvije čete anđela na okragu, što dijeli svetište od crkvene lade.

Strop crkve je nenadmašiv. Središtu zauzima: Uznesenje Gospino na nebo. Veliki lik Bl. Djevice uveličanstven je sa oblacima i anđelima i osobiti u svijetlom, što obasjava glavu Marijnu. Četiri evanđelista sa svojim simbolima upotpunjuju strop tako, da čovjek ostaje u čojmu nečega, što zanasa. Zidovi crkve su upotpunjeni sa strana prozora sa slikama svetara. Tih sve-

taca je četrnaest. Svaki svetački lik je osebujan i lijep, tako da svi zajedno pružaju crkvi sklad i divni ures. Umjetnik se odijelio od drugih umjetnika tim, što je u svim svojim kompozicijama tražio boju tamniju, a izbjegavao žive boje, tako da svaki lik izgleda misterioznijim. Još su tri velike slike u crkvi, o kojima ću samo riječi: „Raj zemaljski“ sa Adamom i Evom te „Izgon iz raja“ i slika „Crkva Kristova“. Sve su ove tri slike velike i dominantne. Prednosti drugih slika i na ovima izbijaju, te možemo reći, da je s ovim slikama i naprijed opisanim umjetnik Marjanović Vlade vrljickoj crkvi i Vrljici kao gotovo pinakoteku, koja obogaćuje našu siromašnu crkvenu umjetnost, osobito u zagorskoj Dalmaciji.

Nastojanje župnika Bilušića i kist gosp. Marjanovića okrunjeni su krunom potpunog uspjeha. B.

Iz katoličkoga Šibenika

IMENDAN PREUZV. BISKUPA. U srijedu 30. t. mj. je imendan našega preuzv. biskupa dra Jerolima Milete. Ovom prilikom neka izvoli primiti naše najsrdačnije čestitke. Gospodin ga poživio, održao i krijevio još na mnogaja, na što veću korist Crkve i svih vjernika povjerenih mu biskupija!

VANJSKA SVEČANOST SV. MIHOVILA ARKAN' DELA, POGRAVITOGA POKROVITELJA GRADA ŠIBENIKA I ŠIBENSKE BISKUPIJE. U nedjelju, 27. t. mj. proslaviće se u šibenskoj biskupiji vanjska svečanost sv. Mihovila, koji je, otkad opstoji tvrda Šibenik, njezin pokrovitelj, a zatim je postao pokrovitelj grada i šibenske biskupije. U bazilici sv. Jakova preuzv. biskup držaće u 11 sati svečani pontifikal uz veliku asistenciju, a po svim crkvama pjevaće se Misa sv. Mihovila i držati prigodni govor. — Istoga dana popodne u 5 sati, buduć zadnja nedjelja mjeseca, biće u istoj bazilici sv. Jakova pobožnost za dobru smrt i blagoslov sa Presvetim.

OSAMNAESTA NEDJELJA PO DUHOVIMA. U nedjelju 27. t. mj. je XVIII. nedjelja po Duhovima. Danas počinje sv. Crkva pripravljati kršćane na drugi, slavni dolazak Spasiteljev, koji se slavi na 24. nedjelju po Duhovima. Onaj uzeti u Kafarnamu prava je slika i prilika sviju nas, dok smo na ovome svijetu, okruženi nevoljama i pogibijama. No ustrajemo li u vjernošću pouzdanju, čut ćemo i mi Isusov glas: Ustanite, sinko, i unidite u kraljevstvo vječnoga mira! O radujmo se dakle, jer ćemo uniditi u dom Gospodnji! To je nauk današnje poslanice i sv. evanđelja.

BLAGDAN SV. JEROLIMA, POKROVITELJA CJELE CRKVENE PROVINCIJE DALMATINSKE proslaviće se u srijedu 30. t. mj. po svim župama svečano. U bazilici sv. Jakova pjevaće se svečano sv. Misa u 11 sati.

BLAGDAN SV. TEREZIJE OD MALOG I-SUSA je u subotu 3. oktobra. Proslaviće se kao svake godine i u sjemenišnoj crkvi sv. Martina, buduć ona na osobiti način zaštitnica svećenika

i svećeničkoga pomla ka. Biće izložena čestica moći sv. Terezije, koja je našem sjemeništu poklonila još živuća sestra svete, Sestra Agnes, starješica karmelitskoga samostana u Lisieux-u. Sjemeništarci će se pobožnom devetnicom pripraviti na njezinu svečanost.

SVEČANA TRODNEVNICA U CRKVI SV. FRANE. Za prijavu na blagdane sv. Frane Asiškoga i sv. Terezije M. L. koji padaju u dane 3. i 4. listopada, držaće se u ovoj crkvi svečana trodnevica sa propovijedima i izloženjem Svetotajstva u dane 30. rujna, 1. i 2. listopada. Propovijedi će držati v. o. Vladislav Brusić, reda sv. Frane. Pozivaju se članovi III. Reda, kao i drugi vjernici, da se ovom prilikom okoriste za bliže upoznanje života najvećega Siromaha 13. vijeka i najobjavljenije Svete 20. vijeka. Svake večeri početak u 7 sati.

IZ CRKVE SV. LOVRE. U nedjelju 20. t. mj. završena je lijepa pobožnost Gospe od Milosti. Iza svečanoga blagoslova pozdravio je sv. prilika m. p. o. gvardijan i zahvalio se svim dobroćincima. Iza toga sv. prilika bi povraćena na svoj oltar. Kao svake, tako i ove večeri crkva je vrvjela od pobožnih vjernika.

POBOŽNOST MJESECA LISTOPADA. Dojdućea četvrtka, 1. listopada, počinje svečana pobožnost mjeseca listopada po našim crkvama i bogomoljama Majke Božje. Posebno svečano se obavlja ova pobožnost u crkvi sv. Dominika. Svakoga jutra je u 6 s. sv. Misa, a poslije podne na „Zdravu Mariju“ ruzarij, litanije i svečani blagoslov. Nedjeljom uz ruzarij i svečani blagoslov je još i kratka propovijed u 4 sata popodne. U stolnoj bazilici sv. Jakova ova će se pobožnost obavljati svake večeri na „Zdravu Mariju“. Tko prisustvuje večernjoj listopadskoj pobožnosti, dobiva svaki put oprost od 7 god. i 7 četrdesetica; a tko barem deset puta prisustvuje kroz u jesec istoj pobožnosti, ako se ispovijedi i pričesti, dobiva potpuni oprost. Kršćani-katolici, okoristite se ovim pobožnostima u čast Majke Božje mo-

leći sv. ruzarij, tu Njoj najdražu, a vama najkorisniju, molitvu.

GRADSKI ŽUPSKI URED SV. JAKOVA preselio se u nove prostorije iz temelja obnovljene crkvene kuće kraj crkve sv. Barbare. U toj istoj kući je ujedno stan gradskog župnika preč. Bjažića. Na to se upozoravaju svi zainteresirani, napose svi vjernici gradske župe. Nove prostorije gradskog župnog ureda i stana blagoslovio je sam preuzv. biskup u prisustvu preč. gg. kanonika, gradskog župnika i njegovih kapelana u srijedu 23. t. mj.

SAT KLANJANJA. U četvrtak 1. X. t. g. obič jri tjedni sat klanjanja, spojen sa listopadskom pobožnošću, u stolnoj bazilici sv. Jakova počće u 6 sati uvečer.

Dobre knjige

„MISIJSKI KALENDAR“ ZA GOD. 1932. Izšlo je. Novim lijepim rubom zaodjemo ga je naš vrijedni akademski slikar g. Gabrijel Jurkić. Kad ga istaš, ne znaš, ču u bi se više činio; razolikim i zanimivim ilustracijama i bitnim člancima. Naši nam misionari ruku prilike misijskoga života i rada. Tu su i najnovije vijesti o našem Bošoniju. Članak „Naša ljubav — misijama“ oduševljava čitatelja za lijepu misijsku ideju. O. Variano D. L. iznosi dva prekrasna, dosad neobjelodanjena, lista iz 17. stoljeća berunice Enriozine Patkaj svoje sim Isusovcu Nikoli Patkaju, budućem misionaru u Indiji. U članku „Nemirno je srce naše“ prikazuje č. s. Bogoljuba Jazvo, Milosrdnica, vještackim perom traganje mladoga Brahminca za istinom, koja nakon dugoga vrtodanja napokon i nalazi u katoličkoj Crkvi. Sveuč. prof. dr. Milovan Gavazzi vrlo zanimivim načinom prikazuje razne vrste kšćenja kod primitivnih naroda, a sveuč. prof. dr. Antun Vrgoč majstorski prikazuje blagodat oštja, ali i strahote njegova pušenja. Heroizam kineskih katolika živno je ocrtan u Merlesovom članku „Parpaune ruže u perivoju Crkve u Kini“, a „Maravski junak“ daje sliku neskonive duše misionara Ivana de Britta. P. Jo ip Müller D. L. iznosi u vrlo pouzatom članku ideologiju prvobitke ženskog indijskog pokreta gde Nehru i rije njene utiske pri prvom susretaju s katolicizmom. U nekoliko shema naša češ sve, što čini i radi katolički misionar među poganim, broj crkvenih pokrajina i samostalnih misija. Nekoliko sočnih šala iz pera dvojice veseljaka šlako će nasrijati čitatelja. — Tojlo preporučamo novi Misijski Kalendar! Cijena 10 Din. Na svakih 10 komada dobiva se jedan badava. Tko naruti i plati 100 komada, dobije povrh toga i posebna nagradu. Narudbe prima: „Uprava Katoličkih Misija“ Zagreb I. p. p. 147. i vlc. don Ante Radić u Šibeniku. Prijatelji misija na posao! Misijska se ideja najbolje širi po misijskoj štampi.

Crkva ima tu osebinu, da pobjeđuje, kad se povrijeđuje — da je ljudi upoznavaju, kad ju se optužuje — da se učvršćiva, kad ju se ostavlja.

St. Hilarije

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveč. JOSE FELICINOVLO, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinao 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić